

T-2, d. o. o.

Verovškova ulica 64A • SI-1000 Ljubljana

T 064 064 064

E info@t-2.com W www.t-2.net

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS
Stegne 7
1000 Ljubljana

Info.box@akos-rs.si

Ljubljana, 1. marec 2024

Zadeva: Pripombe k predlogu Priporočila o ravnanju operaterjev v primeru neutemeljenih ali nerazumnih zahtev za operaterski dostop
Sklic: 0073-2/2024

Spoštovani,

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju Agencija) je objavila predlog Priporočila o ravnanju operaterjev v primeru neutemeljenih ali nerazumnih zahtev za operaterski dostop, ki bo nadomestilo sedaj veljavno Priporočilo št. 0073-23/2013/14 z dne 24. junij 2013. V nadaljevanju podajamo pripombe družbe T-2, d.o.o., na predlog priporočila.

Agencija kot zakonsko podlago za izdajo priporočila navaja 232. člen Zakona o elektronskih komunikacijah – ZEKom-2, ki določa, da agencija v okviru svojih regulativnih pristojnosti izdaja priporočila, s katerimi naslovnikom nezavezujoče priporoča določena ravnanja. Ugotavljamo, da bi agencija s predlogom priporočila, kot bo natančneje obrazloženo v nadaljevanju, prekoračila svoje zakonske pristojnosti, želi urediti vprašanja, ki presegajo njeno regulatorno pristojnost.

I. Neustreznost urejanja področja s priporočilom

Agencija namerava s priporočilom posegati na področje operaterjev s pomembno močjo ter njim ločenim obveznostim medomrežnega povezovanja (130. člen) ter obveznostim dopustitve medoperaterskega dostopa do komunikacijskih objektov in določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe (152. in 153. člen ZEKom-2).

Skladno s petim odstavkom 153. člena lahko Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena. Pri tem lahko določi zlasti tehnične ali operativne pogoje dostopa, ki jih morajo upravičenci oziroma ponudniki izpolnjevati za zagotovitev normalnega delovanja omrežja.

Iz zgornjega besedila izhaja, da bi agencija, če že, lahko napolnila vsebino zakonskega pojma razumnost oziroma nerazumnost zahteve za dostop samo s splošnim aktom za izvrševanje javnih pooblastil, torej z aktom, ki je po pravni naravi izvršilni predpis.

Vendar se pri tem zastavlja vprašanje, ali bi bila izdaja splošnega akta s takšno vsebino v skladu z Ustavo (to seveda še toliko bolj velja za akt, kakršen je Priporočilo). Z drugimi besedami: ali je besedno zvezo »zlasti tehnične ali operativne pogoje dostopa« v petem odstavku 153. člena ZEKom-2 mogoče razlagati tako, da agencija s splošnim aktom lahko predpiše tudi kriterije, kdaj se šteje zahteva za operaterski dostop za razumno, ki niso tehnični ali operativni pogoji, temveč so predmet pogodbene svobode. Za Agencijo, ki je po slovenski ustavnopravni ureditvi nosilec javnih pooblastil, velja 153. člen Ustave RS.¹ To pomeni, da mora biti splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil v skladu z ustavo in zakoni (tretji odstavek 153. člena Ustave RS; pri priporočilu, ki ni splošni akt, gre pa za dejanje, ki je podvrženo zahtevi iz četrtega odstavka 153. člena ustave, torej mora temeljiti na zakonu ali zakonitem predpisu).

Že iz jezikovne razlage petega odstavka 153. člena ZEKom-2 izhaja (kljub besedi »zlasti« v njegovem prvem odstavku), da agencija s splošnim aktom ne more urejati pogojev oziroma kriterijev za razumnost oziroma nerazumnost zahteve za operaterski dostop, ki se nanašajo na zavarovanje plačila terjatve ene od pogodbenih strank pogodbe, ki ureja dostop. To na podlagi jezikovne razlage izhaja iz drugega stavka petega odstavka 153. člena ZEKom-2, ki dopušča, da agencija s splošnim aktom lahko določi zlasti tehnične ali operativne pogoje dostopa, ki jih morajo upravičenci oziroma ponudniki izpolnjevati za zagotovitev normalnega delovanja omrežja. Beseda »zlasti« se res lahko razlaga, da se poleg tehničnih in operativnih pogojev lahko določijo tudi drugi pogoji, vendar samo takšni, ki naj zagotovijo normalno delovanje omrežja. Določitev pogojev glede zavarovanja plačila storitev operaterskega dostopa zagotovo ni nekaj, kar bi lahko uvrstili med pogoje za zagotovitev normalnega delovanja omrežja. Da je temu res tako, izhaja tudi iz namena, ki ga je agencija opredelila v I. točki predloga priporočila. Iz opredelitve namena povsem jasno izhaja, da namen Priporočila ni zagotoviti normalno delovanje omrežja, ampak *»reševanja problematike (ne)plačevanja storitev medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa«*, in njegova določila *»se nanašajo le na ravnanja v primeru neplačil nespornih in zapadlih obveznosti iz pogodb, na podlagi katerih operater s pomembno tržno močjo operaterjem dolžnikom zagotavlja medomrežno povezovanje oziroma operaterski dostop iz 130., 152. in 153. člena zakona.«* Zato je predlog priporočilo v delu, v katerem za razumnost zahteve za dostop določa pogoj zavarovanja, v neskladju s petim odstavkom 153. člena ZEKom-2 in s četrtem odstavkom 153. člena Ustave RS (v povezavi z drugim odstavkom 120. člena Ustave RS). Če bi agencija to storil s splošnim aktom, pa bi bil ta v neskladju s petim odstavkom 153. člena ZEKom-2 in s tretjim odstavkom 153. člena Ustave RS.

Tudi v primeru, če bi v ZEKom-2 obstajala podlaga za izdajo splošnega akta (ali priporočila), ki bi lahko predpisal pogoje glede zavarovanja, ki morajo biti izpolnjeni, da se zahteva za medoperaterski dostop šteje za razumno, bi bil takšen splošni akt (in tudi pooblastilna norma v zakonu) v neskladju z 74. členom Ustave RS, ki jamči svobodno gospodarsko pobudo, v njenem okviru pa tudi pogodbeno svobodo.

Pogodbeno svobodo pri urejanju razmerij v okviru medomrežnega povezovanja in operaterskega dostopa ureja kot splošen člen, ki velja za vse operaterje, 130. člen ZEKom-2. Ta na splošno za vse operaterje javnih elektronskih komunikacijskih omrežij ureja obveznosti za zagotavljanje

---

¹ Podzakonski predpisi in drugi splošni akti morajo biti v skladu z ustavo in z zakoni. (tretji odstavek 153. člena Ustave RS)

Posamični akti in dejanja državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil morajo temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu. (četrti odstavek 153. člena Ustave RS)

medomrežnega povezovanja in operaterskega dostopa. Pri tem v drugem odstavku določa, da se o tehničnih in komercialnih vprašanih operaterskega dostopa oziroma medomrežnega povezovanja operaterji javnih elektronskih komunikacijskih omrežij dogovorijo sami s pogodbo, ki ne sme biti v nasprotju z določbami tega zakona in regulatornimi obveznostmi, ki jih naloži agencija z odločbami. ZEKom-2 torej operaterjem skladno s 74. členom Ustave prepušča pogodbeno svobodo, ki je lahko omejena le z določbami zakona in odločbami agencije. Za slednje velja četrti odstavek 153. člena Ustave, ki zahteva, da odločba nosilca javnega pooblastila temelji na zakonu ali zakonitem predpisu, v povezavi z drugim odstavkom 120. člena Ustave. To, da mora temeljiti na zakonu ali zakonitem predpisu, ne pomeni le, da mora biti odločba skladna z zakonom ali zakonitim predpisom, temveč pomeni, da mora imeti v zakonu izrecno pooblastilo za ureditev (regulacijo) določenega vprašanja z odločbo.

II. Nepristojnost Agencije glede urejanje obveznosti v zvezi s predložitvijo zavarovanj in škodljivost posledic morebitne uveljavitve predloga priporočila

Predlog priporočila vključuje več določb glede zavarovanja obveznosti.

V 5. alineji 11. točke predloga priporočila Operaterja dolžnika opredeljuje kot *operater, ki ni plačal zapadlih in nespornih obveznosti iz pogodb, sklenjenih z operaterjem s pomembno tržno močjo ali operater, ki na utemeljen poziv operaterja s pomembno tržno močjo ni v roku posredoval ustreznih zavarovanj obveznosti po pogodbi.*

Nadalje v 7. alineji opredeljuje da je *ustrezen odziv operaterja dolžnika na zapadle obveznosti plačilo nespornih zapadlih obveznosti ali predložitev dogovorjenega zavarovanja za nesporne zapadle obveznosti ali predložitev načrta poplačil nespornih zapadlih obveznosti, s katerim se operater s pomembno tržno močjo strinja.*

V 8. alineji kot *Zavarovanje obveznosti po pogodbi* opredeljuje *splošno zavarovanje posla, ki ga mora operater predložiti ob sklenitvi pogodbe in ga v času trajanja operaterskega dostopa ustrezno obnavljati.* V 9. alineji določa, da je *Utemeljen poziv za zavarovanje obveznosti po pogodbi poziv, ki ga operater s pomembno tržno močjo posreduje operaterju dolžniku v primeru, ko je predhodno zavarovanje obveznosti po pogodbi poteklo, ali če je operater s pomembno tržno močjo zavarovanje obveznosti po pogodbi vnovčil ali v primeru, da sprememba zavarovanja obveznosti po pogodbi izhaja iz spremenjene bonitetne ocene operaterja ali če operater dolžnik zavarovanja obveznosti po pogodbi še ni predložil.*

V III. Točki predloga priporočila je predvideno, da se zahteva za zagotavljanje operaterskega dostopa šteje za nerazumno in neutemeljeno, če operater dolžnik:

...

□ *ni poravnal svoje zapadle obveznosti po nespornem računu ali nespornem delu računa in opominu, zaradi česar je operater s pomembno tržno močjo unovčil pogodbeno dogovorjeno zavarovanje, operater dolžnik pa na pisno zahtevo operaterja s pomembno tržno močjo in v roku, ki naj ne bo krajši od 15 dni, ni predložil novega zavarovanja ali*

□ *v postavljenem roku, ki naj ne bo krajši od 15 dni, ni predložil ustreznih zavarovanj obveznosti po pogodbi.*

ZEKom-2 agenciji ne daj nobene pristojnosti, da bi urejala področje zavarovanja obveznosti po medoperaterskih pogodbah, zato je priporočilo v tem delu nezakonito.

Tudi v kolikor bi bila agencija pristojna urejati to tematiko (kar izrecno zavračamo), pa je potrebno poudariti, da Predlog Priporočila ureja zgolj sankcije, ki jih lahko OPTM uveljavi zoper operaterja prosilca, če slednji ne predloži "ustreznih" zavarovanj, hkrati pa Predlog Priporočila ne določa, kaj to »ustrezno« zavarovanje sploh je oziroma kaj sploh šteje za »ustrezno« zavarovanje (tj. kaj OPTM glede zavarovanj obveznosti od operaterja prosilca sploh lahko zahteva).

Predlog Priporočila sicer v definiciji besedne zveze »ustrezen odziv« omenja »dogovorjena zavarovanja«. Vendar pa je potrebno poudariti, da (a) ima OPTM seveda po naravi stvari pomembno tržno moč in operater prosilec realno nima možnosti pogajanja (dogovora) o (ustreznem) zavarovanju plačil, pač pa lahko OPTM ta določila operaterju prosilcu enostransko vsili, in (b) največji OPTM že sedaj izvaja poslovno prakso, kjer ves čas enostransko spreminja in uvaja nove pogoje glede zahtevanih zavarovanj plačil.

Realna posledica morebitnega sprejema predloga priporočila bi lahko bila, da bi OPTM bo povsem enostransko v novi vzorčni ponudbi določil povsem nove, nerazumne in arbitrarne pogoje glede zavarovanja plačil, nato pa zahteval predložitev takšnih nerazumnih in arbitrarnih zavarovanj po vseh že obstoječih pogodbah (in seveda tudi glede morebitnih novih pogodb); če jih operater prosilec ne bo predložil (ker se npr. ne bo želel ukloniti nezakoniti zahtevi OPTM), bo OPTM lahko prenehal z omogočanjem dostopa do svojega omrežja, agencija pa bo takšno povsem arbitrarno in nerazumno ravnanje OPTM skladno s predlogom priporočila štel za povsem primerno, zakonito in ustrezno ravnanje (tudi v morebitnem operaterskem sporu na to temo ni pričakovati drugačne odločitve agencije saj ta zelo verjetno ne bo odločala v nasprotju s svojimi lastnimi priporočili). Navedeno bo pomenilo izredno škodljiv in nepovraten učinek na poslovanje operaterja prosilca. Operater prosilec bo sicer zoper takšno nezakonito ravnanje OPTM potencialno lahko sprožil upravni spor (pri čemer upravni spor glede na naravo medoperaterskega spora zaradi svoje narave sicer sploh ni primerno in učinkovito sodno varstvo), vendar pa upravni spor ne zadrži izvršitve odločbe agencije v medoperaterskem sporu, posledično pa bodo do odločitve sodišča (Upravno sodišče trenutno o upravnih sporih po izkušnjah sodeč odloča 2-3 ali več let) že zdavnaj nastale nepopravljive posledice omenjenega nezakonitega ravnanja oziroma zahtev OPTM za operaterja prosilca.

Agencija s svojim predlogom priporočila tako OPTM daje zaslombo in vzpodbudo za izvajanje zlorab položaja pomembne moči na trgu, s tem pa ustvarja pogoje za to, da OPTM izrine enega ali več drugih operaterjev s trga, s čimer se bo zmanjšala konkurenca na trgu in se bodo poslabšale razmere za končne uporabnike. Posledice predloga priporočila, če bo uveljavljen, bodo tako diametralno nasprotne namenu in poslanstvu, ki bi ga agencija s svojimi akti in ravnanji morala zasledovati.

Predlog priporočila prav tako posledico prenehanja omogočanja dostopa do omrežja OPTM (oz. upočasnevanje izvajanja storitev itd.) na nepredložitev zahtevanih zavarovanj veže avtomatično in brezpogojno, pri tem pa povsem zanemari možnost obstoja cele vrste obligacijskopравnih situacij, ki so lahko podane v zvezi z zahtevo OPTM za predložitev zavarovanj in ki nepredložitev zavarovanj upravičujejo. Predlog priporočila tako navaja, da lahko OPTM onemogoči dostop do svojega omrežja, če OPTM dano zavarovanje unovči, operater prosilec pa po pozivu ne predloži novega zavarovanja, ali pa operater prosilec ne predloži »ustreznih« zavarovanj obveznosti po pogodbi. Predlog Priporočila tako povsem ignorira in zanemari možnost, da je v pogodbi med OPTM in operaterjem prosilcem npr. določeno, da operater prosilec obveznosti predložitve novega zavarovanja po unovčitvi danega zavarovanja sploh nima. Predlog priporočila prav tako povsem ignorira in zanemari možnost, da je OPTM zavarovanje unovčil neutemeljeno in brez podlage v pogodbi (glede na določbe pogodbe namreč ni nujno, da lahko OPTM zavarovanje unovči, tudi če gre za zapadle in nesporne terjatve – pogodba npr. lahko določa vrstni red izterjave, vrstni red unovčevanja zavarovanj, ukrepe za mirno rešitev spora pred unovčevanjem zavarovanj, itd.). Predlog priporočila prav tako povsem ignorira in zanemari tudi možnost, da je zahtevke OPTM za predložitev zavarovanj po pogodbi že zastaral (npr. v primeru, če je predložitev zavarovanj ob sklenitvi pogodbe v pogodbi sicer določena, OPTM pa nato od sklenitve pogodbe dalje več let predložitve takšnih zavarovanj dejansko nikoli ni zahteval). Predlog Priporočila prav tako povsem

ignorira še vrsto drugih situacij, do katerih lahko pride v obligacijskopравnih razmerjih in ki upravičujejo nepredložitev zavarovanj, ki pa jih na tem mestu zaradi preglednosti in konciznosti ne navajamo.

Predlog priporočila nadalje v členu III. določa, da zahteva za zagotavljanje operaterskega dostopa šteje za nerazumno in neutemeljeno, če operater dolžnik v postavljenem roku, ki naj ne bo krajši od 15 dni, ni predložil ustreznih zavarovanj obveznosti po pogodbi. Predlog Priporočila v tem delu posledice (tj. da se šteje zahteva za dostop za nerazumno in neutemeljeno) sploh ne veže na obstoj zapadlih in nespornih terjatev (vsaj v delu, kjer operater prosilec ni operater dolžnik iz razloga neplačanih zapadlih in nespornih obveznosti). Agencija tako v Predlogu Priporočila dejansko uvaja stališče, da je zahteva za dostop do omrežja OPTM neutemeljena in nerazumna, če operater prosilec ne izpolni neke povsem obligacijskopравne zaveze po pogodbi z OPTM, in sicer celo v primeru, ko takšna neizpolnitev obligacijskopравne zahteve (pri čemer za takšno neizpolnitev lahko obstaja povsem utemeljen obligacijskopравni razlog, kot že omenjeno zgoraj) v ničemer ne ogroža OPTM-ja (saj ni neporavnanih zapadlih in nespornih terjatev), kaj šele da bi ogrožala delovanje trga telekomunikacij. Operater prosilec lahko tako npr. redno plačuje vse svoje zapadle in nesporne obveznosti po pogodbi z OPTM, pa kljub temu OPTM od njega zahteva predložitev zavarovanj obveznosti po povsem nerazumnih in arbitrarnih pogojih. Če v tej situaciji operater prosilec zahtevanih zavarovanj ne predloži, agencija (kljub temu, da ni podana nobena ogroženost OPTM-ja ali trga telekomunikacij) šteje, da prošnja operaterja prosilca za dostop do omrežja OPTM ni utemeljena in ni razumna (v posledici česar za operaterja prosilca nastopijo katastrofalne in nepopravljive posledice, kot že pojasnjeno zgoraj). Predlog Priporočila je tudi v tem delu tako pravno povsem nevzdržen, v nasprotju s svojim namenom ter v nasprotju z namenom in poslanstvom delovanja agencije. Agencije se v tem delu Predloga Priporočila dejansko postavi v vlogo podpornika OPTM pri (nezakonitem) vsiljevanju, uveljavljanju in izterjavi (s položaja pomembne tržne moči) povsem obligacijskopравnih zavez v pogodbi med OPTM in operaterjem prosilcem.

Predlog priporočila je prav tako povsem nekonsistenten pri definicijah pojmov in pri uporabi pojmov. Predlog Priporočila tako na več mestih omenja »ustrezna zavarovanja«, pri čemer ta termin ni nikjer definiran. Predlog priporočila sicer vsebuje definicijo termina »ustrezen odziv«, vendar ta termin seveda ni enak kot »ustrezno zavarovanje«, posledično pa predlog priporočila tudi s tega vidika ustvarja zmedo in negotovost med udeleženci na trgu (s tem pa ponovno daje možnost OPTM, da takšno nedorečeno in nejasno stanje s pridom izkorišča).

Ob tem opozarjamo ne neenakost operaterja iskalca dostopa v razmerju do OPTM. OPTM zahteva od iskalcev dostopa predložitev zavarovanj in ob naslanjanju na priporočilo celo sankcionira, medtem ko na drugi strani sam ni zavezan k predložitvi zavarovanj za izpolnitev svojih obveznosti po medoperaterskih pogodbah. Agencija tako s predlaganim priporočilom daje prednost OPMT nasproti operaterjem iskalcem dostopa, kar je v nasprotju z namenom regulacije OPTM.

Agencija kot podlago za izdajo priporočila navaja četrti odstavek 232. člen ZEKom-2, skladno s katerim lahko agencija izdaja priporočila v okviru svojih regulatornih pristojnosti, kamor pa v večina v predlogu priporočila navedene materije ne sodi. Namen priporočila, ki ga agencija navaja v I. točki priporočila, pa tudi nima podlage v ciljnih agencije, določenih v 258. do 263. členu ZEKom-2 in je s temi cilji neskladna.

III. Neustreznost definicije »nespornosti računa«

Predlog priporočila kot nesporno ceno se šteje *ceno, določeno neposredno z dokončno regulatorno odločbo, ali ceno o kateri je bilo odločeno v medoperaterskem sporu ali v nadzornem postopku z dokončno odločbo agencije. Kot nesporni del računa, ki ni cenovne narave, se šteje tudi račun ali njegova posamična postavka, o kateri je bilo odločeno z odločbo agencije.*

Povsem sistemsko neustrezna in hkrati neustavna je rešitev, da o da o (ne)spornosti računov odloča agencija, ki je upravni organ. V tem primeru gre za poseg v pravico do sodnega varstva iz 23. člena Ustave RS. Sicer je zoper odločbo agencije mogoče sprožiti upravni spor (to velja za medoperaterski spor, ne pa za nadzorni postopek zoper OPTM, saj drugim operaterjem te odločbe niso vročene), vendar ima Upravno sodišče RS v tem primeru zgolj funkcijo instance, ki preverja zakonitost ravnanja upravnega organa in je narava odločanja in postopka drugačna kot v pravdi. Nadalje je morebitna odločba agencije o medoperaterskem sporu dokončna in vložitev tožbe v upravnem sporu ne ovira izvršitve takšne odločbe agencije, kar dodatno posega v pravico operaterjev.

Dodatna problematičnost je tudi v tem, ker operaterji nimajo možnosti sodelovati v nadzornih postopkih (agencija stransko udeležbo operaterjev iskalcev dostopa v nadzornih postopkih nad OPTM zavrača) in se glede tako ugotovljene cene oziroma utemeljenosti postavke na računu ne morejo izreči, kljub temu pa v nadzornem postopku ugotovljeno ceno oziroma postavko agencija šteje za nesporno, poleg tega odločba operaterjem iskalcem dostopa ni niti vročena, niti nimajo zoper tako odločbo možnosti vložitve upravnega spora. Ker operater iskalka udeležen kot stranka v postopku, niti glede na prakso agencije ni mogel nastopati kot stranski udeleženec in se s tem seznaniti z vsemi dejstvi in dokazi v postopku ter v njem aktivno sodelovati, z njegovega vidika taka cena nikakor ne more biti »nesporna«. Nadalje tudi ni nujno, da je nadzorni postopek tekel o vseh vidikih zakonitosti cene, saj je povsem mogoča situacija, ko teče o isti ceni nadzorni postopek najprej denimo z vidika kršitve obveznosti enakega obravnavanja, pozneje pa po predložitvi računovodskih podatkov še z vidika gospodarske ponovljivosti ali stroškovne naravnosti. Cena zaradi postopka nadzora v nobenem primeru ne more postati res iudicata med OPTM in operaterjem, iskalcem dostopa, zato gre za nesmiselno in nevzdržno določbo.

Tudi v primeru medoperaterskih pogodb z OPTM gre za pogodbeno avtonomijo in v njenem okviru določena razmerja, ki so kot takšna lahko le predmet civilnopravnega sodnega varstva. Ob tem kaže poudariti, da je upravni spor subsidiarno sodno varstvo, kar pomeni, da je izključen v primeru, ko obstaja za isto stvar drugo sodno varstvo, kot je to v primeru sodnega varstva zaradi sporov glede pogodbenih razmerij, ki sodijo v okvir pogodbene svobode strank. Subsidiarnost upravnega spora je ustavnopravno načelo, vsebovano v 157. členu Ustave RS, zato ga zakonodajalec ne more izključiti. Tako kot je v tem členu načelo subsidiarnosti zapisano, ni mogoče izključiti drugega sodnega varstva, ki že obstaja, z upravnim sporom, temveč ravno obratno: drugo sodno varstvo, če je že zagotovljeno, po sami Ustavi RS izključuje upravni spor. V sporih iz premoženjskih in drugih civilnopravnih razmerij fizičnih in pravnih oseb pa odločajo pravdna sodišča.

Ob tem opozarjamo še na četrti odstavek 282.člena ZEKom-2, ki je je glede omejitev pristojnosti agencije pri reševanju sporov jasen in določa, da *reševanje sporov iz prejšnjih odstavkov (uporabniških in medoperaterskih) ne posega v morebitno sodno pristojnost*. Konkretno: dokončnost odločbe agencije o rešitvi medoperaterskega spora ne pomeni, da določena ceno ne ostaja sporna v že sproženih ali pripravljajočih se sodnih postopkih zaradi kršitve drugih predpisov, katerih varstvo ni v pristojnosti agencije, zlasti predpisov o varstvu konkurence in obligacijskih razmerjih (npr. čezmerno prikrajšanje).

***

Glede na vsebino predloga priporočila ter iz dejstva, da je konkreten OPTM pri agenciji večkrat lobiral za spremembo priporočila², ocenjujemo, da je edini cilj spremenjenega priporočila izterjava spornih terjatev konkretnega OPTM brez upoštevanja pravice do sodnega varstva ter ureditev obveznosti v zvezi z zavarovanji po meni konkretnega OPTM. Tako priporočilo hkrati predstavlja de facto posamični akt na zahtevo in v korist ene osebe in v škodo drugih pod krinko splošnega predpisa.

Priprava predlogov aktov agencije na podlagi lobiranja posameznega operaterja, brez upoštevanja interesov drugih operaterjev in/ali končnih uporabnikov ter ustvarjanje enakih možnosti na njihov vpliv na nastajanje priporočila, ni skladna z 263. členom ZEKom-2, skladno s katerim mora agencije naloge *izvajati neodvisno od fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve.*

Agenciji predlagamo, iz priporočila umakne vse obveznosti in določbe, ki niso v njeni pristojnosti, najmanj pa določbe, ki se nanašajo ne definicijo nespornosti računov ter pogojevanje razumnosti ali utemeljenosti zahtev za zagotavljanje operaterskega dostopa s predložitvijo zavarovanj.

S spoštovanjem,

mag. Jure Valjavec
predsednik posloводства

Jurij Krč
prokurist

---

² <https://erar.si/lobiranje/>

4

